

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'

5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 45

ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΑΛΠΗΣ

Τὴν μεθ' ἑξῆς Κυριακὴν καλεῖται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὄπως προσέλθῃ εἰς τὰς κάλπας διὰ νὰ ψηφίσῃ τοὺς μέλλοντας κυβερνήτας του. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εἰσέρχεται τὸ ἔθνος εἰς τὸν πρὸ πολλοῦ λησμονηθέντα ἑμαλὸν πολιτικὸν βίον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἄλλη καθ' ἑλοῦ ζωὴ του. Δῶμεν δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τερματίζεται, ὡς πεποιθᾶμεν, ὀριστικῶς ἢ τοσοῦτων κακῶν πρόξενος γενομένη πολιτικὴ καὶ πᾶσα ἄλλη ἀστάθεια καὶ ἀβεβαιότης, καὶ νέα περίοδος εὐταξίας, εὐνομίας καὶ περιουλογῆς ὑπανατέλλει, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὰ ἐπὶ μέρους ἄτομα καὶ ὁ λαὸς ἐν συνόλῳ αὐτοσυγκεντρούμενοι, ἀπερίσπαστοι θὰ ἐπουλώσωσι τὰς τοῦ παρελθόντος πληγὰς καὶ θὰ μεριμνήσωσι πρὸς τῇ ὕλικῇ ἐξυγιάνσει καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ λαοῦ ἀναπλάσεως.

Διότι ἡ ἀληθινὴ τοῦ λαοῦ εὐημερία δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προαγωγῆς τῶν ὕλικῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων μόνον. Ὁ λαὸς, διὰ νὰ εὐδαιμονήσῃ, δέον καὶ ἠθικῶς νὰ ἀνορθωθῇ· ἡ ἠθικὴ μάλιστα αὐτοῦ ἐξυγιάνει πρὸς τὴν ἀνορθωθῆ πάσης ἄλλης περὶ αὐτοῦ μερίμνης. Διότι τῆς ἠθικῆς ἀνυψώσεως μάλιστα πάντων χρήζουσιν οἱ λαοί, τῇ ἠθικῇ δὲ σωφροσύνη συνέπεται καὶ πᾶσα ἄλλη ἀγαθωσύνη. Ὅπου κρατοῦσιν ἔμπεδοι ἠθικαὶ ἀρχαί, καὶ ὅπου πρυτανεύουσι διάνοιαι διαυγεῖς καὶ ὀρθολογιζόμεναι κατὰ τὰς ὑγιεῖς ἠθικὰς ἀρχάς, ἐκεῖ δὲν εἰσχωρεῖσιν ἀνωμαλῆ καὶ ἀκαταστασία, οὐδ' εὐρίσκουσιν ἔδαφος ν' ἀναπτυχθῶσι φιλοδοξίαι ζευγνύουσαι εἰς τὸ ἄρμα των διεφθαρμένας καὶ ἐθελοδούλους ψυχάς.

Εἰς τὴν ἐποψίν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθήκον νὰ ἐπιμείνῃ, καὶ ἐπιμένει, διότι αὐτῆς καθήκον εἶνε ἡ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἐξυψώσεως τοῦ λαοῦ ἐπαγρύπνησις. Καὶ κατὰ τὸ τέρμα τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος ἀνασκοποῦσα τὴν ἀνά τὸ κράτος προγραμματικὴν πολιτικὴν ὁρασίαν τῶν πολιτικῶν

ἀνδρῶν, ὅσοι εὐγενῶς φιλοδοξοῦσι νὰ κυβερνήσωσι τὸν ἑλληνικὸν λαόν, εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην μετὰ λύπης νὰ παρατηρήσῃ ὅτι, ἐνθ' ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς δεμίλαις των ἔθιξαν πάντα ὅσα ἀφορῶσιν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ὕλικῶν τοῦ λαοῦ συμφερόντων, οὐδὲ εἰς οὐδὲ λόγον ἕνα ἐπηγγέθη εἰς αὐτὸν μερίμναν περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτοῦ ἀναπτύξεως. Ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων ἐξεδιπλώθησαν προγράμματα πολιτικὰ περιλαμβάνοντα ὑποσχέσεις ἀποκλειστικῶς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως· ὅσοι δὲ πονοῦσι διὰ τὴν πανταχόθεν σημειουμένην καὶ πολλαχόθεν μαρτυρουμένην ἠθικὴν σφίψιν, ἥτις κατέλαβε πάντα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, εἰς τὰ ὅποια εὗρεν ἀκώλυτον εἴσοδον ὁ μετὰ τὸν πόλεμον κυριολεκτικῶς ἀφηγιάσας ὕλισμός, μετὰ μελαγχολίας παρετήρησαν τὴν ἐν τοῖς προεκλογικοῖς λόγοις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐντελῆ ἀπουσίαν θεμάτων ὑψηλοτέρων ἐπαγγελιῶν καὶ προκαθορισμοῦ τῶν ἐπιβαλλομένων πρὸς πνευματικὴν ἐξυψώσιν καὶ ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ἐξυγιάνσιν.

Θὰ ἦτο τραγικῶς ἀπελπιστικὸν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ τὰ πρῶτα ἐν τῇ πολιτικῇ στίβῳ φέροντες τυγχάνουσιν ἐπαδῶ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ τοῦ ἄλλου πολυωνύμου ὕλισμου. Ὁ ἐν ταῖς πολιτικαῖς αὐτῶν προγράμμασι παραγκωνισμὸς ὑψηλοτέρων τιῶν ἀνατάσεων, μελζονος ἀξίας— πάντως ὅμως ἔστω καὶ ὄχι ἐλάσσονος— τῶν ἄλλως τε ἀπαραιτήτων περὶ λιμενικῶν καὶ ὁδοποιίας κλ. ὑποσχέσεων ὀφείλεται πάντως εἰς τὴν ἐκδηλοτάτην οἰκονομικὴν κακοδαιμονίαν, ἥτις κατατρύχει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀθεραπεύτως τὴν χώραν. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ὑστέρημα τῶν ἀποτελούτων τὴν πρωτοπορίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καλοῦνται νὰ ἀναπληρώσωσιν οἱ ἐκλογεῖς, ὁ λαός· καὶ ἕκαστος, προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην, ἂς ἐκτελέσῃ τὸ σπουδαιότατον αὐτοῦ πολιτικὸν καθήκον διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἠθικῶν, πρὸ παντός, πολιτικῶν στοιχείων, ἄτινα, πρὸς τῇ ἄλλῃ αὐτῶν περὶ τοῦ λαοῦ μερίμνῃ, δὲν θὰ λησμονήσωσι· νὰ μελετήσωσι καὶ

τὸ ἠθικὸν πρόβλημα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ νὰ προσπαθῆσῃ νὰ διαγνώσῃ, νὰ ἐξεύρῃ καὶ νὰ ἐστήγηθῃ τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἐξυψώσῃ αὐτὴν ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς.

Ο ΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

Ὁ φιλογενῆς οὗτος Ἱεράρχης κατήγετο ἐκ Βιθυνίας, ὡς ἀναφέρει καθιερωθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἱερὸν ἀντιμνήσιον τοῦ ἐν Ἀλευράδι τοῦ Βάλτου ναοῦ¹. Διεδέχθη τὸν διαπρεπέστατον καὶ ἔλλογιμώτατον Μητροπολίτην Ἰγνατίου κατὰ τὸ 1807².

Ὡς Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης εἶχεν ὑφ' ἑαυτὸν τοὺς ἐπισκόπους Βονίτσης καὶ Ραγῶν³.

Ὁ Πορφύριος χάριν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων μετέβαινεν εἰς Ἰωάννινα, ἐνθα ἤδρευε τότε ὁ σατραπῆς τῆς Ἠπείρου Ἀλῆ Πασᾶς. Ἐκεῖ ἐσχετίσθη μετ' αὐτοῦ ὁ Νεόφυτος διάκονος τοῦ Ἰωαννίνων Ἱεροθέου πρῶην Εὐρίπου. Ἐκτιμήσας δὲ τὰς ἀρετὰς τοῦ Νεοφύτου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πορφύριος παρέλαβεν αὐτὸν μετ' ἑαυτοῦ εἰς Ἄρταν καὶ πρῶτον μὲν προεχειρίσατο εἰς Ἀρχιδιάκονον τῆς Μητροπόλεως Ἄρ-

1. Ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀντιμνησίου κεχάρακται «Θυσιαστήριον θεῖον καὶ ἱερὸν τοῦ τελείσθαι ἐν αὐτῷ ἁγίαν θεῖαν ἱερουργίαν ἁγιασθὲν ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος ἔχειν τ' ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθιερωθὲν δὲ παρὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτης κυρίου Πορφυρίου Βιθυνιαίου ἀρχιερατεύοντος κατὰ τὸ ἔτος 1813».

2. Κατὰ τὸ 1806 ἀρχιεπίσκοπος διετέλει ὁ Ἰγνατίος, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐξῆς σημειώματος ἐπὶ κτηματολογικοῦ βιβλίου τῆς διαλελυμένης Μονῆς Ἀρέθα. «Παρρησία» τῆς διαλελυμένης Μονῆς Ἀρέθα, ἐν ἣ ἔσημειοῦντο τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων δωρητῶν διὰ τὰ μνημονεύονται ἐκφώνως ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις. Παρρησία τῆς σεβασμίας Μονῆς Ἀρέθα. Κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν δευτέρου ἔτος. Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 1 1852 ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ Ἀρέθα. Ἐπὶ τῆς ἡγουμενείας τοῦ Πανοσιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου Βρετοῦ Ἰθακησίου τῆς διαλελυμένης Μονῆς Ἀρέθα καταχωροῦνται ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῆς παρρησίας ταύτης τῆς Μονῆς ὅσα προεγράφησαν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου ἀοιδίμου πνευματικοῦ πατᾶ κδρ Σεραφεῖμ κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἔκτου σωτήριον ἔτος ἐπὶ τῆς ἡγουμενείας ἀρχιερατεύοντος τότε τοῦ ἐν τῇ λήξει γενομένου ἀοιδίμου ἀρχιερέως Ἰγνατίου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης».

3. Ἐν τοῖς καταλόγοις παρατηροῦνται δύο ἐπίσκοποι τοῦ Ἄρτης ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Τῷ 1792 Ἐπίσκοπος Ραγῶν ἦν ὁ Δανιήλ, τῷ 1794 ὁ Μακάριος, ὅστις τῷ 1823 ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μητροπολίτης Κερκύρας. Τῷ 1811 ἐπίσκοπος Βονίτσης ἦν ὁ Ἀνθίμος. Τῷ 1816, 17, 18, 21 ὁ Δανιήλ. Ἐκτοτε δὲ δὲν ἀναφαίνεται ἐπίσκοπος Βονίτσης.

της· εἶτα δὲ εἰς Πρωτοσύγκελλον. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα δὲ ταύτην ὁ Νεόφυτος ἀντεπροσώπευε τὸν Πορφύριον ὅσας οὗτος μετέβαινεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τῷ δὲ 1813 ὁ Νεόφυτος προήχθη εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα τοῦ Μελιτουπόλεως⁴.

Εἰργάσθη ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις μὴ εὐνοοῦσα αὐτὸν ἐξόρισεν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος κατὰ τὸ 1820. Πρωίμως ἐμυήθη εἰς τὰ μυστήρια τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας. Τῇ 12 Ἰανουαρίου 1821 οἱ ἔφοροι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔγραφον πρὸς τὸν Ὑψηλάντην: «Ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης, ὅστις κηρύττεται ἀξίος ἀδελφὸς καὶ ἄριστος διενεργητῆς τῶν ἐκεῖ πραγματίων, ἔγιναν πολλὰ κινήματα. Ἀφοῦ δι' ἀναφορᾶς τοῦ ἠθέντος Ἰσμαὴλ Πασᾶ, ὡς οἰκείον τάχα τοῦ ἀποστάτου τὸν ἐστέρησαν πρὸ καιροῦ τῆς ἐπαρχίας του, καὶ ἀγκαλὰ ὅλοι οἱ χριστιανοὶ αὐτῆς καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς, διενεργηθέντες, ὡς ὑπερευχαστημένοι παρ' αὐτοῦ ἔπεμψαν ἀμέσως ἀναφορὰς καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Διοίκησιν, ἠνάγκασαν καὶ τοὺς ἐπάρχους διὰ κοινῶν ἀγωγῶν των, ὥστε ἔγραψαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ διαμηνῇ. Ἄλλ' ἀπεναντίας διὰ βασιλικῆς διπλώματος ἀπεφασίσθη τὸ νὰ ἐξορισθῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος καὶ ἐξεδόθησαν διατάγαι πρὸ ἡμερῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπροφυλάχθη ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἐναντίον του καταφορὰς περιφερόμενος ἐνθεν κάκειθεν μὲ πλείονα ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἔργον του, ποτὲ μὲν εἰς τὰ κατὰ τὸ Ἴόνιον πέλαγος παράλια τῆς Πελοποννήσου, ποτὲ δὲ εἰς τὰς περὶ τὴν ἐπαρχίαν του πόλεις, ἤδη ἐξεδόθη ἕτερα προσταγὴ εἰς τοὺς ἐπάρχους Ἰωαννίνων, Λαρίσσης καὶ Πελοποννήσου, ἵνα ὅπου εὐρεθῇ πιασθῇ καὶ πεμφθῇ ἐξόριστος εἰς τὸ ὄρος. Δὲν εἶναι παράδοξον νὰ κατακριθῇ καὶ εἰς θάνατον» (Φιλημ. Τομ. Α. σελὶς 316).

Ἀντικαταστάτης δ' αὐτοῦ διορίσθη ὁ Ἀνθίμος, ὅστις τῷ 1828 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν. Ὅτε δὲ ἤχησεν ἡ σάλπιξ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ὁ Πορφύριος δραπετεύσας ἐκ τοῦ ἁγ. Ὄρους κατήλθεν εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα παραθαρρύνων τοὺς Ἑλληνας ἐναντίον τοῦ τυράννου.

Ἡ δὲ Γερουσία τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἔπαυσε τὸν Ἀνθίμον ὡς διορισθέντα κατὰ προσταγὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος καὶ ἐψήφισε τὸν Πορφύριον ὡς ἀρχιερεᾶ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος. «Ψηφίζεται προσωρινῶς ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἕως νῦν ἐλευθέρως δυτικῆς χέρσου Ἑλλάδος ἐξαιρουμένων μόνον ἐκείνων τῶν

1. Γούδα. Παράλληλοι βίοι.

μερῶν, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς ἄλλους σφροζομένους ἀρχιερεῖς». Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀρχεται ἡ περιλαμπρος ἐθνικὴ δρᾶσις τοῦ μεγάλου τούτου Ἱεράρχου. Εἰς πάσας τὰς κρίσιμους περιστάσεις ἦτο παρῶν τοὺς ἀγωνιστὰς ἐμψυχῶνων καὶ τοὺς ὀπλαρχηγοὺς συμφιλῶν ¹. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Πέτα ². Μετὰ δὲ τὴν πανωλεθρίαν τῶν ἐλλήνων ἐν Πέτα, ὅτε ὁ Μανροκορδάτος, ὁ Μπότσαρης, καὶ ὁ Κίτσοσ εἰσηλθόν εἰς τὸ Μεσολόγγιον διανοοῦμενοι νὰ μὴ παραδώσωσι τοῦτο εἰς τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ὀχυροῦντες αὐτὸ νὰ ἀντιστῶσι πάσῃ θυσίᾳ, ἣ ἦσαντο περὶ τούτου τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πορφυρίου καὶ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου Ι. Τρικούπη, Ἀναστασίου Παλαμῆ, Πάνου Παπουλακῆ καὶ Ἀθανασίου Ρυζηκίτσικα. Οἱ πάντες δὲ ἀπεράσισαν νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν πρότασιν τῶν ἀνωτέρων πατριωτῶν ³.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀρχιμ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ
Ἱεροκήρυξ Ἀχαρνανίας

¹ Ἐν τῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορᾷ του πρὸς ἀπονομὴν περιθάλψεως διὰ τὸ πολυπαθὲς γῆρας του τῆς 4 Αὐγούστου 1835 (ἀρχεῖον).

² Αὐτόφθι.

³ Ἱστορία Σπυρίδωνος Τρικούπη.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Εὐαγγ. Κυριακῶν	Ἀπόστ. Κυριακῶν	Ἑορτή	ἤχοι
7	Κυρ. Ζ' Δουκᾶ	Κυριακὴ Κ'	Θ'	γ'
14	• Η' •	Ἀποστόλου Φιλίππου	Γ'	δ'
21	Τῶν Ἰσοδίων	Τῶν Ἰσοδίων	Θε τὸν	ιλ. α'
8	Κυρ. Π' Δουκᾶ	Κυριακὴ ΚΓ'	Δ'	ιλλ. β'

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Κληρὸς καὶ πολιτικὴ.

Δι' αὐστηροτάτης ἐγκυκλίου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν ἱερόν τῆς δικαιοδοσίας του κληρὸν ἀπηγορεύθη εἰς αὐτὸν πᾶσα ἀνάμιξις εἰς τὰς ἐπὶ ταῖς μεθαιριαναῖς ἐκλογαῖς ἀναπτυχθείσας ἐκλογικὰς τῶν πολιτικῶν κομμάτων διαμάχας ἐπὶ ἀπειλῇ πειθαρχικῶν διὰ τοὺς παραβάτας ποινῶν. Εἶνε βεβαίως καὶ οἱ κληρικοὶ Ἕλληνες πολῖται, ὡς ἐνδιαφερόμενοι δὲ περὶ τῶν κοινῶν κέκτηνται τὰς ἰδίας πεποιθήσεις καὶ προτιμήσεις καὶ συμπαθείας. Ἐφ' ὅσον ὁμως νόμῳ στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ ἐκλέγειν, πᾶσα ἐνεργὸς ἀνάμιξις εἰς τὸν πολιτικόν, ἢ μᾶλλον τὸν κομματικὸν στίβον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος ὑποβιβάζει καὶ παντοιοτρόπως αὐτὸν τε καὶ τὸ ποίμνιον ζῆμιόι. Ἄλλως τε νωπὰ πρόκειται τὰ ἀπὸ τῆς προσφάτου πείρας διδάγματα, ἐφ' ὅσον ἀλησμόνητα παραμένουσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πνεύματος τῆς κομματικῆς παραφορᾶς, τὸ

ὅποιον εἶχε πνεύσει καὶ εἰς τοῦ κλήρου τὰς τάξεις. Εὐτυχῶς ἀφ' ἱκανοῦ ὁ κληρὸς εἶνε ἐπιδοδομένος μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων του, ὁ ἴδιος δ' εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῆσῃ ὅτι ἡ νομοταγῆς του πολιτεία αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν ἀριστὸν τῶν φρουρῶν τῆς ἡσυχίας του, ἀλλὰ καὶ τὸν σπουδαιότερον παράγοντα τῆς ἐν τῷ χριστιανικῷ ποιμνίῳ διατηρήσεως τοῦ κύρους του.

Ἐπὶ τέλους!

Κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς μεθαιριανῆς Κυριακῆς οἱ ναοὶ τῆς πρωτευσούσης (πλὴν δύο ἐν συνοικίαις ὅπου δὲν ὑπάρχουσι σχολικὰ ἢ ἄλλα κατάλληλα κτίρια) δὲν θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς ἐκλογικὰ κέντρα. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ καταβολῆς τοῦ ἐλλητικοῦ κράτους, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτυχάρεται ἡ ἀποφυγὴ τῆς πραγματικῆς βεβηλώσεως τῶν οἰκῶν τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐξελεισσομένων ἀσχημιῶν, ἔπρεπε δὲ νὰ διευθύνῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς περιωπῆς τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Θρασυβούλου Μετιμεζᾶ ἵνα εἰσακουσθῇ ἢ καὶ εἰς αὐτὸν γενομένη σύστασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ὅτι δὲ μόνον ὑψηλότερα τις ἀντίληψις περὶ τῆς ἀπρεπείας ἐκείνης καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς ἤρκει διὰ τὰ ἀφεθῶσιν ἡσυχοὶ οἱ ἱεροὶ τῆς θρησκείας τόποι δῆλον ἐκ τοῦ ὅτι εἰς μίαν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἀκόπως εὐρέθησαν ἐν ἅπασιν τοῖς διαμερίσμασι τῆς πόλεως τὰ κατάλληλα κέντρα, ὅπως χρησιμοποιηθῶσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς,

Rudolf Eucken.

Ἐτελεύτησεν ἐπ' ἐσχάτων ὀγδοηκοντούτης ἐν Ἰένῃ ὁ διάσημος καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ ἐκεῖ πανεπιστημίῳ Ρουδόλφος Eucken, εἰς τῶν μεγίστων ἂν μὴ ὁ μέγιστος, τῶν συγχρόνων φιλοσόφων. Ὁ Eucken ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφος τῆς ζωῆς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς θρησκείας. Οὐδεὶς φιλόσοφος ἔκνυεν ἐπιμονώτερον, βαθύτερον καὶ μετὰ μείζονος ἢ αὐτὸς ἐνδιαφέροντος ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ζωῆς. Ἡ πᾶσα του σκέψις ἀνελύθη εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς ἐννοίας τῆς ζωῆς, διότι εἶχε τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ ζωὴ ἔχει βαθεῖαν καὶ μεγάλην ἐννοιαν. Ἄλλ' ἐξ ἴσου ἐπίστευεν ὡς ἀξίωμα εἰς τὴν ὑπαρξιν πνευματικῆς ζωῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἐπόψεως ἀπέβη ὁ κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφος τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς δράσεως, τὴν ὁποίαν ἐδόξαζεν ὡς τὴν πολλὴν ὑψηλότερον καὶ ἀξίας μείζονος ἢ ἡ ἀνθρωπίνῃ νόησις. Πᾶσας τὰς διατυπωθείσας μέχρι σήμερον θεωρίας περὶ τῆς ζωῆς ἀνακρίνας καὶ ἀποδείξας τὸ ἀσύστατον αὐτῶν, μετὰ καταπλησσοῦσης πολυμαθείας καὶ βαθύτητος ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἐσχάτης πραγματικότητος, ἣν ἐνόμισεν ὅτι εὐρεν ἐν τῇ «παγκοσμίῳ ζωῇ», ἐν τοῖς περὶ ζωῆς δὲ καθ' ὅλου φιλοσοφήμασί του μετέβαλε τὴν θεωρητικὴν φιλοσοφίαν εἰς πραγματικὸν παράγοντα τῆς ζωῆς εἰς ζῶν. Ἄλλὰ καὶ

δι' ὧν περὶ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐφιλοσοφίουν ὁ Eucken, ἐνίσχυσε τὰ μάλιστα τὴν ἐν τῇ ζωῇ σημασίαν τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος καὶ, ἰδιαίτατα, τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, παρά τινος, ἀπαραδέκτους, ἰδέας του ὡς πρὸς τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ στοιχείου καὶ τὰς μορφὰς τῆς διδασκαλίας του. Ἰδιαζόντως ἐπιμένων εἰς τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τοῦ χριστιανισμοῦ, τὴν περὶ τῆς ζωῆς χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἐκτιμᾷ οὐχὶ ὀπλῶς ὡς τὴν μόνην περὶ αὐτῆς λογικὴν θεωρίαν, ἀλλ' ὡς τὴν μόνην λύσιν τοῦ μεγίστου προβλήματος τῆς ζωῆς, παρα δὲ τὰς ἰδέας του περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἱστορικοῦ στοιχείου καὶ τῶν μορφῶν τῆς διδασκαλίας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, εἶπε ὁ μόνος ἕως φιλόσοφος, ὅστις τοσοῦτο μεγάλην σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς. «Ἡ Ἐκκλησία — λέγει — εἶνε ἀπαραίτητος ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ὀδηγῇ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεζότητος τῆς συνήθους ζωῆς εἰς νέον κόσμον καὶ εἰς νέαν ζωὴν» εἶνε ἀπαραίτητος διὰ νὰ ἐνίσχῃ τὴν πεποιθήσιν καὶ νὰ τονώσῃ τὴν ἐνέργειαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν συγκρούσεων τῆς ζωῆς· εἶνε, τέλος, ἀναγκαιοτάτη ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ κρατῇ ὑψηλὰ μίαν αἰώνιαν ἀλήθειαν καὶ ἐν παγκοσμίῳ πρόβλημα ἐν τῷ μέσῳ τῆς πέριξ τῆς παροδικότητος...». Ἀνεξαρτήτως τῶν περὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας φιλοσοφημάτων αὐτοῦ ὁ Eucken, διὰ τῆς ἐκδραστηρίως τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς σημασίας τοῦ πνεύματος ἐν ἐποχῇ τοσοῦτον ὑλιστικῇ, ἐγένετο ὁ κύριος παράγων τῆς ἀντιδράσεως τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος κατὰ τῶν ἄκρων ὑλιστικῶν τάσεων, ἐν ἀπέσει δὲ πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν ἀρκεῖ δι' ἡμᾶς καὶ μόνῃ ἡ δὴλωσίς του ὅτι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶνε ἡ μόνῃ ἱκανοποιητικὴ λύσις τοῦ ὑπάρχοντος τῆς ἀνθρωπότητος προβλημάτων : τοῦ προβλήματος τῆς ζωῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος. Πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπανελάβε τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον αἴτησιν περὶ ἰδρύσεως Προπαρασκευαστικῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἐπὶ πενταετίαν, ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐλλείψεως ἱερέων ἐν ταῖς Ἐπισχοίαις. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου μὲν τέβησαν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μεσσηνίας καὶ Θεσσαλιώτιδος.

— Διωρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀντι-

νίσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Ἱερομ. Ἀμφιλόγιος Παπαδημητρίου.

— Διωρίσθη προσωρινὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σιαμιάδων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τρικόνης καὶ Σταγῶν ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Ἱερομονάχου Χριστοφόρου Μάη ὡς Ἡγουμένου καὶ τῶν μοναχῶν Παχωμίου Μπαρλέτη καὶ Ἱερωνύμου Μπάρα ὡς Συμβούλων.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀβαρίτης ὁ μοναχὸς Νεόφυτος Κούβελος ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος Ἱερομ. Δανιὴλ Χορατζῆ.

— Διωρίσθη κατὰ μετὰπεμψιν προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοπαναγίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας ὁ μοναχὸς, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαλεβῆς Νικόδημος Φλέιξερης.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ροβελίστης τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἄρτης, ὁ μοναχὸς Βασίλειος Πάνος.

— Διενεργηθεῖσης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἐλώνης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας, ἐξελέγησαν Ἡγούμενος μὲν ὁ Ἀρ. Νεόφυτος Ζαροκόστας, σύμβουλος δὲ ὁ Ἱερομόναχος Γερμανὸς Πολίτης καὶ ὁ μοναχὸς Παρθένιος Γούγουλος.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ὁ Νικόδημος Πετράης ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Νικηφόρου Παύλου, σύμβουλος δὲ αὐτῆς ὁ μοναχὸς Ἀρσένιος Παπασπύρου.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ γνωρίζει τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι διενεργηθεῖσης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Γηροκομείου, ἐκ τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν τῆς Μονῆς μόνον τέσσαρες προσήλθον εἰς ψηφοφορίαν, τούτου δ' ἕνεκα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορινθίας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐγνώρισεν αὐτῇ ὅτι διώρισε Πρωτοσύγκελλον τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ τὸν Ἀρχιμ. Ἀθανάσιον Αθανασόπουλον.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 10 Σεπτεμβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 352 φύλλῳ τῆς ἔφημ. τῆς Κυβερνήσεως τὸ χωρίον Δεμερλῆ τοῦ τῆς δήμου Εἰσῆδριου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ἀποτελεῖ μίαν ἐνορίαν περιλαμβάνουσαν ἀμφοτέρους τοὺς συνοικισμοὺς, μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου ἐν. ἔτους

ἐκδοθέντος καὶ τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 452 φύλλῳ τῆς ἔφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἰδρύνονται ἑνοριακοὶ Ναοί, εἰς μὲν τὸ χωρίον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας Περίθεια ὁ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, εἰς δὲ τὸ χωρίον Λούτσαις τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως ὁ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων.

—Πρωτοβουλία καὶ ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῷ προσφυγικῷ Συνοικισμῷ Δορυγούτη θὰ γίνωνται κηρύγματα χάριν τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμ. Φιλ. Βλαχοπούλου. Τὰ κηρύγματα ἤρχισαν τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ παρισταμένου τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μ. Κων] νίδου τονίσαντος ἐξ ὀνόματος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου τὴν μεγίστην σημασίαν τοῦ θείου κηρύγματος διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν ζωὴν τῶν προσφύγων χριστιανῶν.

—Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἐγένετο ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐκ μέρους τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅστις ἐξέθεσε τὴν ἐκάστοτε καὶ ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου ἐπιδεικνυομένην μέριμναν περὶ ἀποφυλακίσεως, ἐνδύσεως καὶ θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς διὰ κηρυγμάτων ἐνισχύσεως τῶν κρατουμένων. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνέρχεται τακτικῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, ἐνθα ὠρίσθη δι' αὐτὴν γραφεῖον καὶ ἀνάλογον προσωπικόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης ἤρξατο τῶν μαθημάτων αὐτῆς ἀπὸ τῆς 22 παρελθόντος Σεπτεμβρίου. Περιλαμβάνει ἐπὶ τοῦ παρόντος τέσσαρας μόνον γυμνασιακὰς τάξεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Μετὰ τῆς προεπούσης σεμνότητος διεξήχθη τῇ 17 λήξαντος Ὀκτωβρίου ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου «Ἁγίου Ἀθανασίου» προΐσταμένης μὲν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου, παρισταμένων δὲ πάντων σχεδὸν τῶν μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου καὶ τιν ἡ Ἱεραρχῶν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ κλίματος μετὰ πολλῶν ἐπισήμων Ἑλλήνων καὶ Σύρων καὶ πλήθους λαοῦ. Μετὰ τὰς σχετικὰς δεήσεις καὶ ὑμνωδίας ἡ Α. Θ. Π. εἶπε τὸν προσήκοντα λόγον ἀναγνωσθέντα καὶ ἐν ἀραβικῇ μεταφράσει. Τὰ μετέμικτα ἤρχισαν τακτικῶς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης.

—Ἡ Α. Θ. Π. κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ἐκ διαπρεπῶν νομομαθῶν, εἰς ἣν ἀνέθηκε τὴν σύνταξιν σχεδίου ἀναδιοργανώσεως τῶν Πατριαρχικῶν Δικαστηρίων, Συνελθοῦσα ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εἰς πρώτην συεδρίαν

ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. καθώρισε προκαταρκτικῶς τὴν ἔκτασιν τοῦ θέματος καὶ προέβη εἰς τὴν διανομὴν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν, ἀναλαμβάνοντων τῶν μὲν τὴν σύνταξιν τῆς Δικονομίας τῶν δὲ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τῆς οὐσίας διατάξεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἐλευθερουπόλεως γ. Ἀναστάσιος, ὁ καὶ Γεν. Πνευματικὸς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἀγιοταφικῷ Μετοχείῳ τῇ α' ὀδεύοντος μηνὸς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Γινώσκουσιν ἤδη οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐκκλησίας τὰ τῆς διαστάσεως μεταξὺ τῆς λεγομένης Συνόδου τῶν ἐν Κάρλοβιτς ὑπερορίων Ρώσων ἀρχιερέων καὶ τῶν μητροπολιτῶν Εὐλογίου καὶ Πλάνωνος, τοῦ μὲν μὴ ἀποδεξαμένου τὴν ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀφαίρεσιν τῶν ἐν Γερμανίᾳ ρωσικῶν παροικιῶν, τοῦ δὲ ἀπειληθέντος «αὐτοκεφαλοποίησης» τῆς ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῆς διασποράς. Ἐκ νεωτέρων εἰδήσεων ἐγνώσθη ὅτι οἱ βοηθοὶ ἐπίσκοποι τοῦ μητροπολίτου Εὐλογίου, Βενιαμὴν καὶ Σέργιος, διεβίβασαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς διαφωνίας τοῦ προΐσταμένου αὐτῶν μητροπολίτου πρὸς τὸν σεβ. μητροπολίτην Ἀντώνιον, τὸν προεδρεύοντα τῶν ἐν Κάρλοβιτς Ἱεραρχῶν, ἔγγραφον, ἐν ᾧ δηλοῦσιν, ὅτι κατὰ τὴν γενομένην μεταξὺ αὐτῶν σύσκεψιν ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ μητροπ. Εὐλόγιος, ὅταν ἐδήλωσεν ὅτι ἀναγνωρίζει εἰς τὴν ἐν Κάρλοβιτς «Σύνοδον» μᾶλλον ἠθικὴν καὶ περιστατικὴν ἔννοιαν καὶ σημασίαν, οὐχὶ δὲ καὶ κανονικὴν, δὲν περιείχετο ἐν τῇ δηλώσει του ἄρνησις τῆς κανονικῆς φύσεως τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἀλλ' ὑπενοεῖτο ὅτι τὸ πρόσκαιρον καὶ προσωρινὸν τοῦτο ἴδρυμα (ἡ «Σύνοδος») δὲν κέκτηται κανονικὸν κύρος ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς Πανρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι στερεῖται τοῦ πληρώματος τοῦ κύρους τούτου. Περαιτέρω ἐδηλοῦτο ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐπισκόπων, ὅτι, συνωδὰ τοῖς εἰρημένους, ἐξακολουθοῦσι μὲν ν' ἀναγνωρίζωσι τὴν διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν ἐξουσίαν τῆς Συνόδου τῶν Ρώσων ἀρχιερέων, ἀνωτάτην δὲ κανονικὴν δέχονται τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατριάρχου Μόσχας ἢ τῶν τοποτηρητῶν καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐν λόγῳ συνόδου ἐκλαμβάνουσιν ὡς προσωρινήν, κανονικῶς ὑπαγομένην εἰς τὴν πρώτην καὶ ὑπεύθυνον ἐνώπιον αὐτῆς, ὀφείλουσαν δὲ νὰ τηρῇ τὴν περὶ αὐ-

τονομίας τῆς δυακο-εὐρωπαϊκῆς ἐπαρχίας ἀπόφωσιν αὐτῆς. Κατὰ ταῦτα, οἱ ἐν λόγῳ ἐπίσκοποι ἐκήρυξαν ἑαυτοὺς ἀλληλεγγύους πρὸς τὸν προϊστάμενον τῶν μητροπολίτην Εὐλόγιον.

— Αἱ μεταξὺ τῶν ἐν ὑπερορίᾳ Ρώσων ἀρχιερέων διαφωνίαι ἐξακόλουθοῦσιν ὑφιστάμεναι ἀκόμη, ἂν μὴ καὶ παρωξύνθησαν ἔτι μᾶλλον, ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐξ ἐντύπου ἐγκυκλίου, φερούσης τὴν ὑπογραφήν τοῦ μητροπολίτου Ἀντωνίου καὶ διανεμηθείσης εἰς πάσας τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας Ὁ μητροπολ. Ἀντώνιος, ἔξιστορῶν διὰ μακρῶν τὰ ἐν τῷ ἀρχιερατικῷ συνεδρίῳ γενόμενα καὶ τὴν διάστασιν τῶν μητροπολιτῶν Εὐλόγιου καὶ Πλάτωνος πρὸς αὐτό, ὑπεραμύνεται τῆς «κανονικότητος» τῆς «Τοπικῆς Συνόδου» τῶν Ρώσων ὑπερορίων ἀρχιερέων. Καταλήγει δὲ δηλῶν ὅτι προὔτάθ' εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐν λόγῳ ἀρχιερεῖς ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν «Σύνοδον» δηλώσεις γραπτὰς, ἀναγνωρίζουσας τὴν κανονικὴν ἐξουσίαν αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ, θὰ ἐπακολουθήσωσιν αὐστηρὰ κατ' αὐτῶν κανονικὰ μέτρα.

— Ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἐπελθούσα σύγχυσις ὡς πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου προσκληθέντας ὅπως μετὰσχωσι τῆς μελετωμένης προσνοδικῆς διασκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὰ περὶ τὰς προσκλήσεις ταύτας ἐν τε Ρωσίᾳ καὶ ἔξω ταύτης γραφέντα ἤγαγον τὸ ὄργανον τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ διατυπώσῃ τὰ ἀκόλουθα σχόλια περὶ τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἀρχιμ. Βισιλείου Δημοπούλου: «Ὁ ρόλος τούτου τοῦ Βασιλείου Δημοπούλου ἐν τῇ ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικῇ ζωῇ, ὁ πραγματικὸς του προορισμὸς καὶ ἡ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὰ ὄργανα τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας δὲν διεσαφηνίσθησαν ἀκόμη πλήρως. Εἶνε ὅμως σικρὸς καὶ γνωστὸν, ὅτι καταχρῶμενος τὸ ὄνομα καὶ τὸ κῦρος τοῦ πρωθιεράρχου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ ἀρχιμ. Βισιλείος Δημόπουλος παντοιοτρόπως συνετέλεσε καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς «ἀνακαινιστικῆς» κινήσεως. Χρῶν τῶν συμφερόντων οὐ μόνον τῶν ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξω τῆς Ρωσίας ὀρθοδόξων εἶνε ἀνάγκη νὰ διασαφηθῇ πράγματι τίς εἶνε ὁ Βασιλείος Δημόπουλος, τίσι ποτὲ λόγοις αὐτοκαλεῖται ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχίου, διὰ μετὰ τόσου ζήλου ὑποστηρίζει τὴν «ἀνακαινιστικὴν» κίνησιν καὶ ποῖον ρόλον ἐπαιξεν ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς μεταδόσεως τοῦ πατριαρχικοῦ γραμματός (δι' οὗ προσεκαλεῖτο ἡ Τοποτηρητεία τοῦ ρωσικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου), τὸ ὁποῖον ἀναντιρρήτως ὑφῆρπισεν

ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία, καὶ μετεδόθη εἰς τοὺς ἀνακαινιστάς». Διατυποῦσα ἡ συνάδελφος τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἀναμένει ἐξηγήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Μεγαλοπρεπῆς ἐγένετο ἐν Σόφια ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς παρὰ τὴν Σίπκιαν νικηφόρου μάχης κατὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877-78. Ἐπιμνημόσυνοι τελεταὶ ἐγένοντο ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπιζώντων μαχητῶν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ δοξολογία ἐψάλη ὑπὲρ τῆς εἰημερίας τῆς Βουλγαρίας.

— Ἐν Σόφια κατέρρευσε ἡ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς ἁγ. Σοφίας. Ὁ ναὸς οὗτος ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1329. Τῷ 1858 ὁ ναὸς ὑπέστη σπουδαία ἐκ σεισμοῦ ρήγματα, ἡ δὲ γενομένη τότε ἐπιδιόρθωσις αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ἐλαττωματικὴ, ὡς ἀνεπαρκῆς. Σήμερον σκοπεῖται ἡ ἐκ θεμελίων ἀνεγερσις τοῦ ναοῦ, οἱ ἀρμόδιοι ὅμως φοβοῦνται μήπως εἶναι πλέον λίαν ἀργά.

— Ὁ σεβ. μητροπολίτης Σόφιας κ. Στέφανος κατὰ τὴν ἐν Βέργη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ συνεδρίου διατριβῆν του, τῇ παρακλήσει τῶν παλαιοκαθολικῶν τῆς πόλεως, ὠμίλησεν ἐν τῷ παλαιοκαθολικῷ ναῷ, ἀνέπτυξε δ' ἐν τῷ λόγῳ του πολλὰς σκέψεις περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ τοῦ ποθητοῦ τῆς μεταξὺ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν παλαιοκαθολικῶν ἐνώσεως.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Περὶ τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐγράφησαν ἐν καιρῷ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις τὰ δέοντα. Νεώτεροι πληροφοροὶ ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ Τσεχικὴ Κυβέρνησις δι' ἐπισήμου αὐτῆς γραμματός πρὸς τὴν τσεχικὴν ὀρθόδοξον κοινότητα δηλοῖ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ὡς ἀρχιεπίσκοπον - πρωθιεράρχην αὐτῆς τὸν ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ὡς τοιοῦτον ἐκεῖ κατασταθέντα σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Σαββάτιον. Τὸ γράμμα τοῦτο προὐκάλεσεν αὐτῇ ἡ τσεχικὴ κοινότης, ἥτις δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν τμήμα διεμαρτυρήθη ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ Σαββάτιος ἐξακολουθεῖ νὰ αὐτοκαλεῖται παρανόμως ἐν τοῖς ποιμαντορικοῖς αὐτοῦ γράμμασι καὶ ἐγγράφοις «Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας καὶ πάσης Τσεχοσλοβακίας». Τὸ ἀρμόδιον τμήμα ἀπαντῶν εἰς τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἐδήλωσεν ὅτι ἡ σημερινὴ ὀργάνωσις τῆς ὀρθ. Ἐκκλησίας ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ οὐδεμίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ οὐδένα ἀρχιεπίσκοπον γινώσκει, καὶ ὅτι μέχρι σήμερον οὐδεμία ἀρχιεπισκοπὴ ἀπάσης τῆς Τσεχοσλοβακίας ὀργανώθη. Ὁ δὲ τέως προκαθήμενος τῆς

τσεχικής Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας ἐν Πράγα ἐπίσκοπος Σαββάτιος στερεῖται σήμερον πάσης δικαιοδοσίας ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ, τούτου δ' ἕνεκα ἀπὸ διοικητικῆς ἐπόψεως δὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀναμεινύεται ἐπισήμως εἰς τὰ δημόσια ἐκκλησιαστικά τῆς Τσεχίας, τῆς Μοραβίας, τῆς Σιλεσίας, πολλῶ δ' ἦττον τῆς Σλοβακίας καὶ τῆς Ὑποκαρπαθίου Ρωσίας».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Κισνοβίου ἰδρύσεως θεολογικῆς σχολῆς προὐκάλεσε μεγάλην διαφωνίαν, ἐξακολουθούσας νὰ κρατῶσιν αὐτὸ ἐκκρεμές. Ἡ ἴδρυσις τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς καὶ ἡ ἐννοεῖς τῆς λειτουργίας αὐτῆς εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ παράκλησιν τοῦ βεσσαραβικοῦ κλήρου, ὅστις ὤρισε πρὸς συντήρησιν τῆς σχολῆς μέσα ἐκ τοῦ ἰδίου ἐπαρχιακοῦ ταμείου. Ἐπηκολούθησεν ὁ διορισμὸς τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ κοσμητοροῦ αὐτῆς, ὅποτε ὅλος ἀπροσδοκῆτως προέκυψαν κωλύματα πρὸς ἔναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ μολδαυικοῦ κλήρου τῆς μητροπόλεως Ἰασίου, ἡγουμένου τοῦ μητροπολίτου Ἰασίου σεβ. Ποιμένος. Ἐπὶ τῷ λόγῳ δηλ. ὅτι τὸ Ἰάσιον, ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς Μολδαυίας, κέκτηται δικαίωμα μείζον ἢ τὸ Κισνόβιον πρὸς ἀπόκτησιν θεολογικῆς σχολῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὁ μητροπ. Ποιμὴν ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μύρωνα καὶ πρὸς τὴν ρουμανικὴν κυβέρνησιν μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως ἰδρυθῆ θεολ. σχολὴ ἐν Ἰασίῳ. Ἐπικουρικῶς ὁ μητροπ. Ποιμὴν προσήγαγε καὶ λόγους πολιτικούς ὑπὲρ τῆς παρακλήσεώς του, ἧτις καὶ ἀνέστειλε τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς ἤδη ἰδρυθείσης ἐν Κισνοβίῳ σχολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἐν συνεντεύξει αὐτοῦ πρὸς δημοσιογράφον ὁ σεβ. προϊστάμενος τῆς ἐν Ἐσθονίᾳ Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας κ. Ἀλέξανδρος ἐδήλωσε σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐσθονίας ζωῆς: «Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ νέου ἡμερολογίου πολλὰ ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν, οὐχὶ ὅμως πάντοτε ὁρθῶς. Τὸ μέτρον τοῦτο τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν τοῦ ποιμνίου ἡμῶν ἦτο ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένον. Ἐὰν δὲν τὸ ἐφηρμοζόμεν, θὰ ἦναγκαζόμεθα νὰ ἀπαρνηθῶμεν τὰς ἐορτάς μας, νὰ μὴ ἐορτάζωμεν. Τὸ Κράτος δὲν δύναται δις νὰ δέχεται τὴν αὐτὴν ἐορτήν, ἦτοι διὰ τοὺς λουθηρανούς καὶ διὰ τοὺς ὀρθοδόξους. Ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς ἢ θὰ ὑπῆγε τὰς ἐορτάς του ὑπὸ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἢ θὰ τὰς ἐώρατ' ἐκατὰ τὰς συνήθεις καθημερινάς,

ὅποτε διὰ τὸ ἐργάσιμον τῶν ἡμερῶν θὰ τὰς ἐλησμέναι καθ' ὀλοκληρίαν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰδικὸν πρόσωπον εἶχε τότε συνομιλήσει μετὰ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ὅστις διὰ τὴν μεταβολὴν παρέσχε τὴν εὐλογίαν του. Σήμερον τὸ νέον ἡμερολόγιον εἰσῆχθη εἰς τὰς πόλεις Ρέβελ, Γιούριεφ, Νιάρβαν καὶ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Τσοῦδοκ. Πρὸς τὸ νέον δ' ἡμερολόγιον προσήρμισαν τὸ ἐορτολόγιον καὶ αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησιαὶ τῆς Φιλανδίας καὶ τῆς Λιθουανίας».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ πολωνικὴ κυβέρνησις, εἰς ἣν ὑπὸ τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδ. Ἐκκλησίας ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ μετ' αὐτῆς ἔνωσις τῆς «Ἐθνικῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας» τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἀνεγνώρισεν ἐπισήμως τὸ συντελεσθὲν γεγονός, συνεφώνησε δὲ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς συνετελέσθη ἡ ἔνωσις αὕτη. Συνεπεῖα τῆς συγκαταθέσεως ταύτης αἱ ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ Δομπρότῃ ἐνορίαι τῆς Πολωνικῆς ἐθνικῆς Ἐκκλησίας ἐνομιμοποιήθησαν προσηκόντως. Αἱ ἱεροτελεστῖαι ἐν ταῖς ὀρθοδόξοις πολωνικαῖς ἐνορίαις τελοῦνται ἐν πολωνικῇ γλώσσῃ καὶ κατὰ τὴν λατινικὴν λειτουργικὴν τάξιν, ὡς συνεφωνήθη. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης κ. Βασίλειος, εἰς ὃν ἀνηγγέλθη ἐπισήμως τὸ γεγονός ὑπὸ τοῦ προκαθημένου τῆς ὀρθοδ. ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας σεβ. κ. Διονυσίου, ἐπεδοκίμασε καὶ ἐπηλόγησε τὴν τε ἔνωσιν καὶ τοὺς ὑφ' οὓς αὕτη ἐτελέσθη ὅρους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ

Δὲν εἶνε εὐχάριστοι αἱ συνθήκαι, ὑφ' ἧς ζῆ ἐν Λιθουανίᾳ ἡ ὀρθ. Ἐκκλησία, ἕνεκα τῶν ἀπὸ μέρους τῆς πολιτείας διαρκῶς παρεμβαλλομένων κωλυμάτων, συνεπεῖα τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀγωνίζηται πρὸς ἄμυναν τῶν δικαιῶν της. Τὸ μόνον παρήγορον σημεῖον ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ εἶνε ὅτι ὁ προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης σεβ. Ἀρχιεπ. Ρίγας κ. Ἰωάννης εἶνε ἄμα καὶ πρόεδρος τῆς ρωσικῆς μερίδος ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, καί, κατ' ἀκολουθίαν, μετ' ἰδιαιτέρας δυνάμεως καὶ ἀμύνεται καὶ πολεμεῖ. Οὕτως ἐν προσφάτῳ αὐτοῦ ἀγορεύσει ἐν τῇ βουλῇ ὁ σεβ. Ἰωάννης ἐπετέθη σφοδρῶς κατὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, διότι «μόνη ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία στερεῖται παντὸς ὅ,τι ἀπολαύουσιν αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαί, θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις καὶ κοινότητες. Αἱ οἰκοδομαὶ τῆς ὀρθοδ. Ἐκκλησίας εἶνε δεδημευμένα παρὰ τὰ δίκαια αὐτῆς. Αἱ ἐν αὐταῖς πλουσιώταται καὶ ἀνεκτιμήτου ἀξίας βιβλιοθήκαι διηρηπάγησαν καὶ ἐξη-

φρανίσθησαν, αἱ ζῶσαι διδακτικαὶ δυνάμεις κατεδυναστεύθησαν καὶ κατεστράφησαν, ἐνῶ διὰ τὴν λουθηρανικὴν Ἐκκλησίαν συντηρεῖται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δημοσίου Θεολογικὴ Σχολὴ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ· διὰ δὲ τοὺς κατολίκους ἠγοράσθη διὰ δημοσίας ἐπ' ἴσης δαπάνης καὶ ἐπλουτίσθη σχολὴ ἱερατικὴ τῆς μέσης ἐκπαίδευσως· τὴν ἀνωτάτην θεολογικὴν ἐκπαίδευσιν λαμβάνουσιν οἱ κατολίκοι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δαπάναις τοῦ Κράτους. Μόνον παρὰ τῶν ὀρθοδόξων ἀφηρέθη καὶ ὅ,τι εἶχον, ἀντ' αὐτῶν δ' οὐδὲν εἰς αὐτοὺς παρέχεται. Καὶ ἀποκομίζομεν ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πνίγουσιν ἡμᾶς οὐ μόνον διὰ τῆς ἀδικίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἐπίτηδες βίβλα δημιουργουμένου πνευματικοῦ σκότους, ἀφοῦ μᾶς στεροῦσι τῶν μέσων νὰ παρασκευάσωμεν πεφωτισμένους ἐκκλησιαστικούς ποιμένας... Καὶ αὕτη ἡ μόνη ἐν τῷ Κράτει ὀρθόδοξος μονὴ ἐδημεύθη. Τινὲς τῶν ὀρθοδόξων ναῶν παρεδόθησαν εἰς ἑτεροδόξους, ἄλλοι ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ καθαρῶς κοσμικοῦ σκοποῦς... Ἄλλὰ τοῦτο εἶνε πολιτικὴ διωγμῶν καὶ ἐξοντώσεως...» Ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐνεπαίρησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν.

— Σπουδαῖον γεγονός ἐσημειώθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ βίβλῳ τῆς ἐν Λιθουανίᾳ (Λατβίᾳ) ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Λιθουανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ βάσει νόμου, παρέχοντος αὐτῇ τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἦτοι νόμων δίχα τῆς συμμετοχῆς τῆς βουλῆς, ἐξέδωκε τὸν Καταστατικὸν τῆς ἐν τῷ Κράτει ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας νόμον. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἀποκαθίσταται καὶ νομικῶς τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐν Λιθουανίᾳ ὀρθοδοξίας καὶ ἡ ἀνεξαρτησία αὐτῆς ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας. Τὰς κυριωτέρας λεπτομερείας τοῦ νόμου τούτου θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν προσηχεῖ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ παρουσιάζει ὁ Καταστατικὸς οὗτος νόμος ξένου Κράτους διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι τὸ Κράτος ἀποφρεύγει ἐπιμελῶς οἰανδήποτε ἀνάμειξιν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀφίεται κατὰ πάντα ἐλευθέρᾳ νὰ ρυθμίζῃ τὰ καθ' ἑαυτήν.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ὁ προτεσταντισμὸς ἐν Πολωνίᾳ ἔχει διαφόρους κλάδους, ἦτοι ὡς πρὸς τε τὸν ἀριθμὸν καὶ πρὸς τὴν ἐθνικότητα. Ὁ ἀρχαιότερος καὶ πολυαριθμότερος, ὁ καὶ μᾶλλον συνυφασμένος πρὸς τὴν ἐθνικὴν τοῦ πολωνικοῦ λαοῦ ζωὴν, εἶνε ὁ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀββουργιανῆς ὁμολογίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν ἡ ἐκκλησία αὕτη ἠρίθμει 725.000 μέλη, ὧν αἱ 210.000 θεωροῦσι ἑαυτοὺς γερ-

μανοὺς τὴν ἐθνικότητα. Τὰ μεγαλείτερα δὲ κέντρα τῆς εἶνε ἡ Βαρσοβία, ὅπου ὑπάρχουσι 15.000 μέλη, τὸ Λόδζ καὶ ἡ Σιλεσία. Συντηρεῖ πολλά φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἐν Βαρσοβίᾳ, Λόδζ καὶ Cieszyn, δημοσιεύει δὲ τέσσαρα ἐβδομαδιαῖα ἐκκλησιαστικὰ περιοδικά, ἐν μηνιαῖον διὰ τοὺς νέους καὶ δύο γερμανικὰ ἐβδομαδιαῖα. Ἀπὸ τοῦ 1921 ἴδρυσεν θεολογικὴν Σχολὴν διὰ τὴν σπουδὴν τῆς προτεσταντικῆς θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βαρσοβίας.

Δευτέρα ἔρχεται ἡ Ἠνωμένη Προτεσταντικὴ Ἐκκλησία ἐν ταῖς τέως προσικαῖς ἐπαρχίαις. Μέχρι πρότινος ἠρίθμει 750.000 μέλη, ἀλλ' ἔνεκα τῆς μεταναστεύσεως ἐμειώθησαν εἰς 350.000, τῶν ὁποίων αἱ 20.000 εἶνε γνήσιοι Πολωνοί. Ταύτης τὰ φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα εὐρίσκονται ἐν Posen, Pleszew καὶ Wiechborgk.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Georges P. Oikonomos, Jean N. Svoronos (1865—1922). Extrait du Journal international d'Archéologie nomismatique XXI 1926

«*Ἀναγέννηση*». Μηνιαῖο περιοδικό. (Φιλοσοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Παιδεία). Ἀθήναι. Διευθυντῆς Δ. Γληνός. Χρονιὰ πρώτη, φυλλάδ. Γ.

Ὁ κ. Μιχαὴλ Σαλίβερος ἤρξατο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς δημοσιεύων ἐπιμελείᾳ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δημ. Κουμουτσοπούλου δεκαπενθήμερον θρησκευτικὸν περιοδικὸν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Χρυσόστομος». Ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου περιοδικοῦ εἶνε ἀρίστη, πλουσιώτατον δὲ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ἦτοι Ἐρμηνεῖα τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν Ἀποστόλων τῶν Κυριακῶν καὶ ἐπισήμων ἑορτῶν, βιογραφίαι τῶν διαπρεπεστέρων τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίων, τὰ διδακτικώτερα ἀριστουργήματα ἀπὸ τὸν ἀκένωτον θησαυρὸν τῶν λόγων καὶ ὁμιλιῶν τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἀρθρα καὶ λόγοι θρησκευτικοὶ καὶ ἐποικοδομητικοί, τερπιά θρησκευτικὰ διηγήματα καὶ σοφὰ γινωμικά.—ὅλα αὐτὰ εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ εὐληπτον. Ὅθεν ἡ «Ἐκκλησία» μετὰ χαρᾶς χαιρετίζουσα τὸ νέον περιοδικὸν θερμῶς αὐτὸ συνιστά.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβόλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τ. Προδρόμου διεκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετούς ἐνοικίας οἱ ἐν θέσει Ντουμνὶχ τοῖς Καϊνόςητος Τσορδαίου ἀγροὶ τῆς Μονῆς τὴν 14 Νηβίου ε. ἔ. ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ τ. δ. Γανίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγίου ἐπὶ τῇ θέσει τῶν ὑπ' ἀριθ. 191 ὄρων συγγραφῆς καὶ ὑποχρεώσεων, ὧν οἱ δουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Τ. Προδρόμου τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1926.

Τὸ Ἡγίον τῆς ἐν Σκιάθῳ Ἱ. Μ. τοῦ Εὐαγγελισμοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργήθησασμένην κατὰ τὴν 14ην Νηίου ε. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τοῦ Εἰρηνοδίου Σκιάθου καὶ κατὰ τὴν συνθήκην τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεως Σκιάθου ἡ πενταεθὺς ἐνοικίασις τοῦ κατὰ τὴν θέσιν «Κολιδῆς» τῆς περιφέρειας Σκιάθου ἀγροῦ τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ταῦταρτίμου δικηρῆσεως, ἧς οἱ δουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τῆς Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Σκιάθου τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1926.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38